

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów — Przemysł — Krosno niedziela 30 lipca 1950

Oddziały koreańskiej armii ludowej przerwały centralny front nieprzyjaciela rozbijając pozycje obronne wojsk amerykańskich

LONDYN. Jak wynika z komunikatu sztabu Mac Arthura ogłoszonego w Tokio w piątek o godz. 14 min. 30 według czasu Greenwich, grupa wojsk północno-koreańskich wbiła się klinem pomiędzy oddziały lisymanowskie a 25 dywizję piechoty USA w pobliżu Iezon na centralnym odcinku frontu. Amerykanie próbują zapędnąć powstałą lukę i przywrócić swe pozycje obronne.

PEKIN. Ogłoszony 28 bm. komunikat dowództwa naczelnego koreańskiej armii ludowej stwierdza, że na wszystkich frontach trwa ofensywa armii ludowej. Dnia 28 bm. ogniem artylerii przeciwlotniczej zestrzelono trzy samoloty amerykańskie.

Wspierając ofensywę formacji armii ludowej partyzanci w prowincji północny i południowy Kyongsang wznieśli swą działalność w zapleczu wroga. Oddziały partyzanckie, znajdujące się w rejonie Fusanu dokonują operacji w pobliżu tego miasta.

Ogłoszony w piątek wieczorem komunikat podaje, że oddziały armii ludowej w dalszym ciągu toczyły zaciekle walki z lądowymi wojskami amerykańskimi. Oddziały armii ludowej, które wyzwoliły Namwon, zajęły w dniu 27 bm. po zaciętych walkach z wojskami amerykańskimi miasto Kure.

W okolicach Hadongu formacje armii ludowej toczyły walki z wojskami amerykańskimi, biorąc do niewoli 100 żołnierzy i oficerów amerykańskich oraz zdobywając wiele sprzętu wojennego m. in. 71 dział, 80 karabinów maszynowych, 70 ciężarówek itd.

PEKIN. Ogłoszony ubiegłej nocy w Phenian komunikat dowództwa ko-

reańskiej armii ludowej potwierdza władomości o wyzwoleniu węża kolejowego Sunzon i portu Josu.

Port Josu jest obok Masan i Pusan, jednym z trzech ważnych portów wojennych położonych na południowym wybrzeżu Korei.

*

Główne natarcie koreańskiej armii ludowej odbywa się w dalszym ciągu wzdłuż osi Taidzon — Kumczon, przy czym ataki koncentrują się na odcin-

ku broniomym przez 1 zmechanizowaną dywizję kawalerii USA na południowy wschód od Jongdong. Komunikat sztabu Mac Arthura stwierdza, że wojska amerykańskie cofnęły się na odcinku Hmangan.

Korespondenci wojenni stwierdzają, że silny nacisk wojsk północno-koreańskich trwa wzdłuż całego frontu, zwłaszcza na odcinku zachodnim i środkowym. Korespondent Reutera w koreańskiej kwaterze Mac Arthura, powołując się na rzecznika armii amerykańskiej, stwierdza, że oczekiwane jest generalne natarcie koreańskiej armii ludowej w kierunku południowego wybrzeża.

Siłły morskie skoncentrowane przez Amerykanów w dalszym ciągu bombardują obiekty na wschodnim wybrzeżu Korei. Trwa również działalność sił lotniczych USA.

Ponad 30 mil. złotych zebrało już społeczeństwo polskie na pomoc ludności cywilnej Korei

WARSZAWA. Rozpoczęta w całym kraju zbiórka na fundusz pomocy dla cywilnej ludności koreańskiej, która ucierpiała na skutek zbrodniczych bombardowań lotnictwa amerykańskiego, przekształcała się w manifestację sympatii i solidarności społeczeństwa polskiego dla ludu koreańskiego.

Jak informuje Centralna Rada Związków Zawodowych na konto funduszu pomocy cywilnej ludności Ko-

rei wpłynęło do 27 bm. ponad 30 miln. zł. Zbiórka trwa i przybiera na sile z każdym dniem.

Z całego województwa olsztyńskiego nieustannie napływają składki na fundusz pomocy ofiarom napastniczej wojny w Korei. Dotychczas zebrało tam na ten cel 1,3 miliona zł. Mieszkańcy miasta Olsztyna złożyli 400 tys. zł.

W 22 spółdzielczych zakładach pracy Wrocławia zebrano do 28 bm. ponad 314 tys. zł. Pracownicy spółdzielni „Olgina”, „Wierność Łowicka” i „Zgoda” ofiarowali 1 proc. swoich zarobków miesięcznych na rzecz dzieci, kobiet i starców koreańskich.

Mieszkańcy białostockich zebrałi dotąd 1 milion zł., z tego 600 tysięcy zł. wpłacił białostocki świat pracy. Zbiórka trwa.

Cyprjan Fliszykowski, robotnik dolnośląskich zakładów metalurgicznych otrzymał nagrodę w sumie 6 tys. zł., jako przodownik w 7 etapie współzawodnictwa pracy. Sumę tę w całości złożył na pomoc ofiarom zbrodni amerykańskich na Korei.

List podkreśla na wstępie, że podże

Bilans strat Kuomintangu W ciągu 4 lat chińska armia ludowo-wyzwoleńcza oswobodziła 482.532 tysiące osób

PEKIN. Komunikat ogłoszony przez dowództwo Chińskiej armii ludowo-wyzwoleńczej stwierdza, że wojska Kuomintangu w ciągu 4 lat wojny straciły przeszło 8 milionów ludzi. W tymże czasie armia ludowa wyzwoliła obszar o powierzchni 8.495.500 km kwadr. Z ludnością liczącą 482.532 tys. osób. Wyzwolono m. in. 2.031 miast.

Komunikat podkreśla, że w rękach nieprzyjaciela pozostają jeszcze dwie prowincje — Formoza i Tybet — o powierzchni około 1.102 tys. km kwadr. z 22 miastami i z 10 milionami ludności.

Komunikat podaje również straty armii ludowo-wyzwoleńczej, które wyniosły w tymże okresie 1.522.500 ludzi. Stosunek strat armii Kuomintangu i armii ludowo-wyzwoleńczej wynosi więc 5,3:1.

Z ogólnej liczby strat armii Kuomintangu 4.586.750 przypada na jeńców, 1.711.110 na poległych i rannych, 633.510 skapitulowało, 846.950 przeszło na stronę wojsk ludowych i 293.030 poddało się dobrowolnie reorganizacji. W ciągu 4 lat wpadło do niewoli, poległo lub też zostało rannych albo skapitulowało 1.668 wyższych oficerów kuomintangowskich.

Z kolej komunikat wylicza niezwykle bogate łupy wojenne armii ludowo-wyzwoleńczej oraz informuje o stratach armii kuomintangowskiej w ostatnim roku wojny na kontynencie chińskim.

Wojewódzki aktyw partyjny

zmobilizuje wszystkie siły
do wykonania zadań Planu 6-letniego
Z obrad rozszerzonego Plenum
Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Rzeszowie

W dniu wczorajszym, w sali Państwowego Teatru w Rzeszowie, obradowało rozszerzone Plenum Komitetu Wojewódzkiego PZPR nad zagadnieniami jakie postawiło V Plenum Komitetu Centralnego Partii w sprawie wykonania zadań Planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu.

Plan 6-letni przewiduje uprzemysłowienie okręgów zafarynych m. in. i województwa rzeszowskiego. Zadania, jakie stoją przed Partią i przed masami pracującymi, klasą robotniczą, drobno i średniorolnym chłopstwem są ogromne. W wyniku wykonania tych zadań w ramach planu 6-letniego, województwo rzeszowskie zmieni całkowicie oblicze gospodarcze z rolniczo-przemysłowego na przemysłowo-rolnicze.

Na obrady Plenum KW przybył tow. JERZY SZTACHELSKI — członek Komitetu Centralnego Partii. W sali teatru zgromadzili się licznie delegaci z terenu województwa, aktywiści partyjni reprezentujący zakłady przemysłowe, spółdzielnie produkcyjne, PGR i wiejskie gromady.

Po zagajeniu, obszerny referat na temat Planu 6-letniego i przeniesienia uchwał V Plenum KC PZPR wygłosił I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego — tow. JAN PTASIŃSKI. (Referat tow. Ptasińskiego podajemy na str. 3-ciej).

Nad wygłoszonym referatem wywiała się ożywiona dyskusja, w której zabierało głos 22-ch mówców. Dyskutowali o najważniejszych zagadnieniach, nurtujących życie gospodarcze i polityczne naszego województwa, wskazywali na braki i niedociągnięcia utrudniające wykonanie zadań produkcyjnych i podawali konkretne wnioski, zmierzające do przedterminowego wykonania zadań planu 6-letniego.

Dyskusję podsumował tow. Jerzy Sztachelski — członek Komitetu Centralnego Partii. Wskazał on na konieczność zmobilizowania wszystkich sił i wykorzystania rezerw, aby dopomóc masom pracującym województwa rzeszowskiego do wykonania szczytnych zadań Planu 6-letniego, do zbudowania fundamentów socjalizmu.

Na zakończenie zebrania podjęli uchwałę, w której wytyczyli konkretne zadania przed poszczególnymi organizacjami partyjnymi województwa rzeszowskiego, jakie wynikają z założeń Planu 6-letniego.

Prowokacyjne pozbawienie Maxa Reimanna nietykalności poselskiej

BERLIN. Urząd Informacyjny Niemieckiej Republiki Demokratycznej donosi, że w Niemczech Zachodnich podejmowane są prowokacyjne próby wykorzystania aresztu agenta imperialistów, Kurta Muellera, dokonanego przez władze Niemieckiej Republiki Demokratycznej, dla oszczerczej kampanii przeciw przewodniczącemu Partii Komunistycznej Zachodnich Niemiec — Maxa Reimanna. W związku z tym Urząd Informacyjny wyjaśnia, że Kurt Mueller przybył dla roznów na terytorium NRD, lecz ze swój pobyt wykorzystał dla przestępczej działalności w myśl instrukcji obcych mocarstw. Dlatego też został aresztowany przez organy Ministerstwa Bezpieczeństwa Republiki.

27 lipca, jak donosi agencja ADN, partie koalicyjne z Bonn wespół ze zradzieckim kierownictwem partii socjaldemokratycznej postawiły wnio-

sek o pozbawienie posła Maxa Reimanna nietykalności poselskiej. Uzasadniono to wysunięciem przeciw niemu fałszywego oskarżenia, skłecznego przez reakcyjne kierownictwo partii socjaldemokratycznej w związku z aresztowaniem Kurta Muellera. W „parlamentarce” w Bonn, w dyskusji nad tym wnioskiem, wystąpił jedynie poseł komunistyczny Walter Fisch, który wskazał na to, że oskarżenia, wysunięte w stosunku do Reimanna, pozbawione są wszelkich podstaw i że autorzy oszczerstw nie potrafili poprzeć ich żadnymi dowodami.

Reakcyjna większość parlamentarnej powzięła decyzję o pozbawieniu Maxa Reimanna nietykalności parlamentarnej. Przeciw tej atyramokratycznej decyzji głosowali posłowie frakcji komunistycznej i jeden socjaldemokrata.

Apel CRZZ do Zw. Zawodowych Norwegii, Szwecji, Danii i Finlandii

WARSZAWA. Centralna Rada Zw. Zawodowych wystosowała do centralnych związków Norwegii, Szwecji, Danii i Finlandii obszerny list, w którym omawia dotychczasowy dorobek polskich związków w walce o pokój oraz apeluje do przywódców Zw. Zaw. w wymienionych krajach aby wzięli czynny udział w walce o dobrobyt i szczęście mas pracujących — w walce o pokój.

List podkreśla na wstępie, że podże

gacze wojenni grożąc bombą atomową chcieliby wywołać nową pożywą wojenną. Tym nieludzkim planem przeciwstawiają się zdecydowanie wszyscy ludzie dobrej woli, których łączy gorące pragnienie utrwalenia demokratycznego pokoju, wszyscy ci, którzy podpisali sztokholmski Apel Pokoju.

Do tego potężnego obozu pokoju i postępu — stwierdza list — należy cały naród polski.

List podkreśla, że pełny udział w tej walce o pokój wzięły polskie Zw. Zawodowe. Akcja zbierania podpisów zmobilizowała 380 tysięcy aktywistów związkowych. Z inicjatywy Związków Zawodowych, reprezentujących interesy mas pracujących, zorganizowano ponad 25.000 zebrań fabrycznych i związkowych z udziałem ok. 6.230.000 ludzi pracy. Powstało 88.000 Komitetów Obrony Pokoju, obejmujących wszystkie zakłady pracy, cały kraj.

Zdajemy sobie sprawę — czytamy dalej w liście — że istotnym warunkiem sukcesów w walce o pokój jest jedność i solidarność mas pracujących świata.

W imię podstawowych interesów ludzi pracy na całym świecie, w poczuciu odpowiedzialności za losy i przyszłość naszych i Waszych mas członkowskich, wzywamy Was do złożenia podpisów przeciw wojnie. Wzywamy Was do walki o dobrobyt i szczęście mas pracujących, do walki o pokój — brzmi zakończenie listu.

Naród radziecki jest jednomyślny w dążeniu do obrony pokoju

MOSKWA. Masy pracujące Związku Radzieckiego, składając podpisy pod Apellem Sztokholmskim Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrony Pokoju o zakazie broni atomowej, podejmują liczne zobowiązania produkcyjne.

Prasa radziecka zamieszcza codziennie liczne wypowiedzi uczonych, robotników i kolchoźników, świadczące o zdecydowaniu ludzi radzieckiego do obrony pokoju.

Bohater pracy socjalistycznej — Dawydow, który buduje obecnie żłóbki dziecięce w zagłębiu donieckim, oświadczył m. in.: Naród radziecki jest jednomyślny w swym dążeniu do obrony pokoju i wzmocnienia nowo-

mi sukcesami produkcyjnymi potęgę swej ojczyzny — niezwykłej ostoi pokoju na całym świecie. Każdy z nas, podpisując Apel Sztokholmski, pracuje z jeszcze większą energią i entuzjazmem, zdając sobie sprawę, że nowe osiągnięcia produkcyjne są najlepszą odpowiedzią na zakusy podżegaczy wojennych. „Warty Pokoju” — to odpowiedź narodu radzieckiego na zakusy imperialistyczne.

Podpisując Apel Sztokholmski — oświadczył stachanowiec zakładów budowy maszyn na Uralu, Ponomariow — wyrażamy swe zdecydowanie nieugiętej walki o pokój przeciwko podżegaczom wojennym.

Napływające z całego kraju meldunki donoszą, że głoszący na rzecz pokoju robotnicy i robotnice zwiększają jednocześnie produkcję przemysłową, a kolchoźnicy starają się przedterminowo zakończyć żniwa i wykonać dostawy zbożowe.

Na łamach dziennika „Izwestia” stolarz stalingradzki — Fiodor Bokariuchin pisze:

Stalingrad rozwija się w niezwykle szybkim tempie. Budujemy nasze miasto na długie lata dla siebie, dla naszych dzieci, dla naszych wnuków i prawników. Pragniemy trwałego pokoju. Oto dlaczego my, stalingradzcy, jednomyślnie głosujemy na rzecz pokoju przeciwko wojnie i bronić będziemy pokoju — po stalingradzku.

Pismo delegata radzieckiego do Trygve Lie

NOWY JORK. W siedzibie ONZ podano do wiadomości, że delegat radziecki do ONZ Jakub Malik przesłał do sekretarza generalnego Trygve Lie pismo, w którym poinformował go, że zgodnie z obowiązującą procedurą obejmie kolejne przewodnictwo Rady Bezpieczeństwa na miesiąc sierpień br. Delegat radziecki, jako przewodniczący Rady, wyznaczył równocześnie posiedzenie Rady Bezpieczeństwa na dzień 1 sierpnia.

BĘDZIEMY SUROWO KARAĆ wszystkich szpiegów działających na szkodę ludu pracującego

WARSZAWA. W trzecim dniu procesu szpiega angielskiego wywiadu „Military Intelligence 6” — Władysława Śliwińskiego, zamknięte zostało postępowanie dowodowe. Prokurator wojskowy, płk. Lityński, w toku swego przemówienia oskarżycielskiego zażądał najwyższego wyroku kary dla Śliwińskiego za działalność szpiegowską i dywersyjną.

W trzecim dniu procesu Śliwińskiego sąd po zaliczeniu w poczet materiałów dowodowych dokumentów zawartych w aktach sprawy, zamknął postępowanie dowodowe i udzielił głosu oskarżycielowi płk. Lityńskiemu.

Na wstępie swego przemówienia prokurator stwierdził, że zbrodnia działalności szpiegowskiej, szpiega i dywersanta, zdrajcy narodu, rzuciła również wyraźne światło na tych, którzy Śliwińskim kierowali, na występujących pod maską dyplomatów szpiegów i dywersantów w rodzaju Sneddon, Jessica i Turnera.

Ludzie ci są przedstawicielami podżegaczy wojennych i awanturników, którzy pchają świat do nowej rzezi. Nienawistne im są pokojowe osiągnięcia narodów Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej.

Drogi, mosty i szlaki kolejowe, jednostki wojskowe, kopalnie i huty, których unieruchomienie miało sparaliżować życie gospodarcze naszego państwa oraz uniemożliwić zaopatrywanie narodu i wojska — oto przedmiot zainteresowań Śliwińskiego, przedmiot zainteresowań wywiadu angielskiego, wywiadu czysto wojskowego.

Celem tego wywiadu — stwierdził prokurator — są przygotowania wojenne. Temu celowi służył właśnie Śliwiński i jego sieć wywiadowcza w Polsce.

Opisując szczegółowo szpiegowską działalność oskarżonego, prokurator wzięł uwagę poświęca jego współpracy z urzędnikami ambasad mocarstw zachodnich.

Sneddon, Turner, Jew i Jurgenson — oto inspiratorzy kolumny w Polsce — mówi prokurator. Poza Sneddonem, Jessicem i ich rodakami, działali jako agenci ludzie mieniący się Polakami, którzy w interesie obszarników i kapitalistów popierają swych amerykańskich panów,

Nowy numer tygodnika „NOWE CZASY“

TREŚĆ:

- 1) W czym interesie leży agresja w Korei?
- 2) Dziesięciolecie radzieckich republik nadbałtyckich.
- 3) Na froncie obrońców pokoju: L. Sedn — O działalności amerykańskiej i antyamerykańskiej. — Fakty i czyny.
- 4) G. Astafiew — Rozwój Chińskiej Republiki Ludowej.
- 5) W. Jordański — Nowy plan sześciolatki Polski.
- 6) Na widowni międzynarodowej (ne talki)
- 7) W. Niemczinow — Bukareszt — Galac (notatki korespondenta)
- 8) Mach Mut Makal — Z pamiętnika tureckiego nauczyciela.
- 9) Pytania i odpowiedzi: L. Ejdiin — O reformie pisma chińskiego.
- 10) Ze skrzynki redakcyjnej: List klubowy nie zamieścił „Manchester Guardian“.
- 11) Kronika wydarzeń międzynarodowych.

Sukces strajkujących w Salzburgu

WIEN. Trwający od kilku tygodni strajk robotników tartacznych w Salzburgu zakończył się pełnym zwycięstwem strajkujących, którzy uzyskali podwyżkę płac. W czasie trwania strajku strajkujący otrzymywali pomoc finansową i moralną ze strony robotników niemal wszystkich przedsiębiorstw salzburskich.

pragnąc własny kraj zatopić w morzu krwi.

Z kolei prokurator zatrzymał się dłużej nad charakterystyką ośrodka wywiadowczego, któremu służył Śliwiński, „Military Intelligence 6“, a następnie stwierdził:

Proces ten uczy nas, że informacje szpiegowskie, zdobywane były przez Śliwińskiego na skutek niedostatecznej czujności ze strony obywateli pol-

skich. Każdy chłop, każdy robotnik i inteligent pracujący, który nie myśli stale o obowiązku zachowania czujności, może stać się cennym źródłem informacji dla szpiega.

Konkludując, prokurator stwierdził, że naród polski biorący żywy udział w walce przeciwko podżegaczom wojennym, nie będzie tolerował tych, którzy stają na przeszkodzie pokojowej budowie nowego życia. Tych ludzi i ich wysłanników naród polski będzie usuwał ze swej drogi z całą surowością. W imieniu mas pracujących Polski, którym Śliwiński chciał nieść śmierć i zagładę — prokurator zażądał dla oskarżonego kary śmierci.

Agent wywiadu angielskiego -- Władysław Śliwiński skazany na karę śmierci

W następnym dniu po przemówieniu prokuratora płk. Lityńskiego, Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie ogłosił wyrok, skazujący na karę śmierci agenta wywiadu brytyjskiego — Władysława Śliwińskiego.

Sąd uznał, że Śliwiński winien jest zbrodni szpiegostwa na rzecz wywiadu angielskiego „Military Intelligence 6”. Z polecenia „M. I. 6” Śliwiński zorganizował na terenie Polski sieć szpiegowską, która zbierała informacje, stanowiące tajemnicę państwową i wojskową. Informacje te Śliwiński przekazywał do centrali szpiegowskiej w Londynie.

Sąd stwierdził również, że grupa szpiegowska Śliwińskiego czyniła przygotowania do zbrojnych zamachów na osoby, zajmujące wysokie stanowiska. Ponadto Śliwiński uznany został winnym nielegalnego przechowywania broni.

Za zbrodnie te oskarżony skazany został łącznie na karę śmierci i utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz konfiskatę całego majątku.

W uzasadnieniu wyroku sąd stwierdził, że koła kapitalistyczne mocarstw zachodnich przygotowują wojnę agresywną przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej, zorganizowały m. in. na terenie Polski sieci wywiadowcze.

Kierownikiem jednej z angielskich grup wywiadowczych był osk. Władysław Śliwiński, a w działalności szpiegowskiej przeciwko Państwu Polskiemu udzielał mu pomocy urzędnicy ambasady brytyjskiej Sneddon i Turner.

W uzasadnieniu wyroku stwierdzono dalej, że Śliwiński w ciągu roku swej przestępczej działalności (1947

— 1948) przesłał dla brytyjskiej centrali szpiegowskiej „Military Intelligence 6” — na ręce płk. Borinowskiego w Londynie — 48 raportów wywiadowczych, zawierających wiadomości, dotyczące polskich jednostek wojskowych, dyslokacji tych jednostek, rozmieszczenia lotnisk, rodzajów samolotów, dane odnośnie kierownictwa jednostek wojskowych, baz zaopatrzenia itp.

Raporty zawierały także stanowiące tajemnicę państwową informacje o Polskiej Partii Robotniczej, organach Bezpieczeństwa Publicznego i Służby Sprawiedliwości.

W dziedzinie gospodarczej przesłał przez Śliwińskiego raporty zawierające dane co do położenia obiektów przemysłowych i ich produkcji, transportu, dróg i mostów oraz ważnych minerałów.

Sąd ustalił, że Władysław Śliwiński pobierał za działalność szpiegowską wynagrodzenie pieniężne. Otrzymał on z Londynu łącznie 6200 dolarów oraz 450 tys. zł.

Wymierzając karę, sąd wziął pod uwagę, że rozmiar szkód wyrządzonych Państwu Polskiemu przez oskarżonego jest olbrzymi. Oskarżony jest jednostką zdecydowanie wrogo nastawioną do ustroju Polski Ludowej, antypolną, zagrażającą pokojowej pracy obywateli Państwa Polskiego. Czynnami swymi, które noszą cechy zdrady narodowej, oskarżony przekreślił całkowicie swoje zasługi wojenne.

Proces szpiega angielskiego Władysława Śliwińskiego zakończył się wczoraj wyrokiem, skazującym zdrajcę i sprzedawczyka.

Proces, który śledziliśmy z niesłabnącą uwagą ujawnił cały mechanizm działania agentury imperialistycznej w naszym kraju, jej szczegółną bazę społeczną i metody, którymi się posługuje w walce z Polską Ludową. Oto bowiem jak wyglądał stan faktyczny ujawniony na procesie. Stary oficer „dwójki” w Londynie werbuje Śliwińskiego jako agenta dla wywiadu brytyjskiego. Pierwszą instrukcją, jaką otrzymał Śliwiński jest polecenie nawiązania współpracy z każdym wywiadem imperialistycznym, z jakim się zetknie w Polsce.

Szpieg ściśle wykonuje otrzymane polecenia. Stara się przeniknąć do różnych dziedzin naszego życia, organizując wywiad i przygotowując dywersję.

W pracy swej Śliwiński ani przez chwilę nie jest osamotniony. Pracą jego kierują w gruncie rzeczy i nieustannej pomocy udzielają mu szpiegowie angielscy, umieszczeni w aparacie brytyjskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego. Ale nie tylko z angielskimi szpiegami w frakach ma do czynienia Śliwiński. Widocznie instrukcja jaką otrzymał w Londynie o nawiązanie współpracy ze wszelkimi wywiadami imperialistycznymi została w odpowiedni sposób przekazana również ludziom pracującym w przedstawicielstwach dyplomatycznych w Polsce. Pomocy udzielał Śliwińskiemu i szpiegdy amerykańscy i francuscy.

Taki los czeka każdego agenta imperialistycznego

Wczorajszych kollaborantów łączących pracę na rzecz Londynu z wysługiwaniem się gestapo, morderców z osławionej bandy „Cecylli” i im podobne elementy. Tak oto łączy się w ściślejszej współpracy wywiad imperialistyczny, zdegenerowana emigracja londyńska i niedobitki podziemia faszystowskiego w Polsce.

Nasze władze zlikwidowały agenturę angielskiego wywiadu. Londyńscy organizatorzy wywiadu i dywersji mogli się raz jeszcze przekonać, że zbrodniarza nie ochroni przed gniewem ludu i przed zasłużoną karą najcięższy nawet kontakt z dyplomatycznymi protektorami zbrodni. Tak było dotychczas i tak będzie nadal.

Lud polski i nasze władze państwowe wyciągną dla siebie wszystkie wnioski z procesu Śliwińskiego. Jeszcze bardziej wzmożemy czujność. Jeszcze wyższy mur pogardy i nienawiści otoczą ludzi, podejmujących się działania przeciw Polsce, na rozkaz i za pieniądze obcych agentur.

Śliwińskich posyła do Polski ludzie, zajmujący się podżeganiem do wojny. Wywiad antypolski jest istotnym elementem przygotowań wojennych, czynionych przez anglo-amerykańskich imperialistów. Tej działalności podżegaczy wojennych przeciwstawimy wzmoczoną czujność. Taki los, jaki spotkał Śliwińskiego czeka każdego agenta imperialistycznego.

Po Kongresie SED (II)

Walka o realizację w całych Niemczech postanowień poczdamskich — to walka o pokój

Największym dorobkiem III Kongresu SED było danie jasnej odpowiedzi na pytanie: Co powinien zrobić naród niemiecki, by wnieść jak największy wkład do ogólnego dzieła walki o pokój.

Dla każdego narodu i dla każdej klasy robotniczej walka o pokój jest dziś najważniejszym zadaniem. Dla niemieckiego narodu zaś i niemieckiej klasy robotniczej jest to zadanie ważniejsze jeszcze niż dla innych narodów, ponieważ imperialistyczni agresorzy pragną z Niemiec właśnie uczynić plac działań wojennych, arsenał atlantycki i rezerwuwar mięsa armatniego.

Jak wiadomo pierwszym krokiem w „zimnej wojnie”, prowadzonej przez imperialistów przeciwko obywateli pokoju, był podział Niemiec. Utrzymanie i pogłębienie tego podziału jest podstawą wszystkich strategicznych i politycznych planów imperialistycznych w Europie. Likwidacja podziału Niemiec i zawarcie traktatu pokojowego z ogólnoniemieckim rządem oznaczałoby bowiem konieczność wycofania okupacyjnych wojsk amerykańskich, angielskich i francuskich, co pozbawiłoby imperialistów możliwości bezpośredniego dysponowania bazami w Niemczech, jak również możliwości dysponowania potencjałem ludzkim i gospodarczym tego kraju. Amerykańscy imperialiści za żadną cenę nie chcą do tego dopuścić. Wytworzyli oni w Trizonii stan rzeczy zagrażający pokojowi, sprzeczny z celami, w imię których prowadzona była wojna z hitleryzmem i ze wszelkimi umowami międzynarodowymi, a zwłaszcza z umową poczdamską.

Droga walki o pokój

Ta analiza sytuacji w Niemczech Zachodnich wskazuje zarazem narodowi niemieckiemu drogę walki o pokój. Naród niemiecki może wnieść swój wkład do walki o pokój — przede wszystkim poprzez wzmoczenie walki o jedność Niemiec i zlikwidowanie stanu imperialistycznego bezprawia w strefach zachodnich, poprzez walkę o realizację w całych Niemczech postanowień poczdamskich. Tę drogę walki o pokój wskazał III Kongres SED.

Samo wskazanie drogi jednakże nie wystarczy. Trzeba również opracować strategię walki, trzeba zanalizować trudności i przeciwieństwa tej walki i ustalić sposoby ich pokonania, trzeba wreszcie organizacyjnie zabezpieczyć prawidłowy rozwój i prowadzenie walki. III Kongres SED wykonał i te zadania:

Podstawą całej strategii walki o pokój i o jedność Niemiec jest połą-

czenie walki prowadzonej przez Niemiecką Republikę Demokratyczną z walką prowadzoną przez lud pracujący na Zachodzie. Główny ogólnokrajowy krytyki kongresowej skierowany był właśnie przeciwko tym ludziom, którzy nie rozumieją lub nie doceniają możliwości i konieczności połączenia walki NRD z walką prowadzoną na Zachodzie.

Krytyka kongresowa z równą siłą uderzała w tych, którzy, ulegając naciskowi wroga i jego socjaldemokratycznej agenturze, nie zdają sobie sprawy z rzeczywistych możliwości rozwoju walki antyimperialistycznej na Zachodzie, jak i w tych, którzy pragną ograniczyć zadania partii wyłącznie do spraw Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Tow. Pieck podkreślił z siłą, że „perspektywy walki patriotów w Niemczech Zachodnich są bez porównania lepsze, niż to się wydaje niektórym krótkowzrocznym ludziom małej wiary, przyzwyczajonym do urabiania sobie sądów o sytuacji politycznej na podstawie przemówień burżuazyjnych polityków, czy artykułów reakcyjnych gazet”.

Z drugiej strony, przewodniczący SED wskazał, że jest rzeczą konieczną — „zdecydowanie przełamać wszystkie próby ograniczenia zadań partii i naszego budownictwa wyłącznie do ram Niemieckiej Republiki Demokratycznej”.

Front Narodowy

Walka o zjednoczenie Niemiec i o wyzwolenie spod panowania kolonizatorów amerykańskich nie jest i nie może być wyłącznie sprawą klasy robotniczej. Jest to sprawa całego narodu niemieckiego, za wyjątkiem kapitalistów monopolistycznych i agentów imperialistycznych. Zjednoczyć pod kierownictwem klasy robotniczej wszystkie grupy społeczeństwa niemieckiego, pragnące wyzwolenia spod panowania interwentów amerykańskich, i utworzyć masową organizację obejmującą wszystkich Niemców, gotowych do walki o demokratyczne zjednoczenie kraju, — oto zadanie, bez którego nie może być mowy o zwycięskiej walce o włączenie całych Niemiec do obozu pokoju.

Kongres SED postawił też przed klasą robotniczą zadanie umocnienia i rozwinięcia takiej organizacji w postaci Frontu Narodowego demokratycznych Niemiec.

Opór narodowy

Realizacja programu nakreślonego przez Kongres, w warunkach politycznych, istniejących w Niemczech wymaga zastosowania odpowiednich form działania.

Cała polityka SED, Komunistycznej Partii na Zachodzie i Frontu Narodowego stawia sobie za cel przełamanie i likwidację podziału Niemiec. W jakiż tedy sposób osiągnąć ten cel osiągnąć? Można go osiągnąć przez rozwijanie oporu narodowego przeciwko polityce imperialistów. Tow. Pieck wskazał na to z całą siłą. Należy przełamywać zakazy zachodnich władz okupacyjnych i nawiązywać stosunki gospodarcze, handlowe i kulturalne z Niemcami Zachodnimi, należy okazywać wszelką możliwą pomoc walce mas zachodnioniemieckich przeciwko uciskowi imperialistycznemu.

„Jeśli uda się partii wyrwać spod wpływu imperialistów i ich lokajów większość ludności powiedział tow. Pieck — okupacja Niemiec Zachodnich przez zagraniczne wojska imperialistyczne stanie się faktycznie uniemożliwiona”.

Oto strategia walki o zjednoczenie Niemiec i o pokój — opracowana przez III Kongres Socjalistycznej Partii Jedności.

JERZY KOWALEWICZ

NAPRZÓD DO WALKI O WYKONANIE ZADAŃ PLANU 6-LETNIEGO

Przemówienie I sekretarza KW PZPR tow. Jana Płasińskiego

TOWARZYSZE!

W dniach 15 i 16 lipca obradowało w Warszawie V Plenum Komitetu Centralnego naszej Partii. Tematem obrad był 6-LETNI PLAN ROZWOJU GOSPODARCZEGO I BUDOWY PODSTAW SOCJALIZMU W POLSCE. Referat na temat ostatecznych założeń i konieczności odpowiednich zmian idących w kierunku szybszego tempa rozwoju wygłosił tow. Hilary Minc. Związane z tym zagadnienie kadr w świetle zadań Planu 6-letniego omówił sekretarz KC PZPR tow. Zenon Nowak.

Plan budowy podstaw socjalizmu w Polsce został opracowany w grudniu 1948 r. na historycznym Kongresie Zjeździe dnoczeniowym. Od tego czasu upłynęło przeszło półtora roku. W ciągu tego okresu rozwinęło się szeroko współzawodnictwo pracy, rozwinął się szeroki ruch zobowiązań, racjonalizatorstwa i nowatorstwa. Dzięki temu, WYKONANY ZOSTAŁ PRZEDTERMINOWO 3-LETNI plan odbudowy gospodarczej kraju i stworzone zostały możliwości pod właściwy start do Planu 6-letniego. Sukcesy produkcyjne osiągnięte na przestrzeni 1949 r. wysiłkiem klasy robotniczej, pomnożone zostały w pierwszym i drugim kwartale 1950 r. **DZIEKI TEMU PLAN PÓŁROCZNY PIERWSZEGO ROKU PLANU 6-LETNIEGO WYKONANY ZOSTAŁ Z NADWYŻKĄ: W PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ 106 %, W ROLNICTWIE 103 %.**

Rozwój współzawodnictwa pracy stworzył zarazem podstawę dla śmielszego planowania gospodarki narodowej, wpłynął na podniesienie naszego planowania i przewyżczenie oportunistycznych tendencji, koncepcji i „teorii” polegających na tzw. ostrożnym planowaniu, tj. zaniżaniu naszych planów produkcyjnych, oraz na fałszywej „teorii” spadku tempa rozwoju w okresie rekonstrukcji, tj. w okresie Planu 6-letniego.

Wykorzystanie tych bogatych doświadczeń rozwojowych naszego kraju, wpłynęło na konieczność wprowadzenia odpowiednich zmian do Planu 6-letniego. **ZMIANY TE POLEGAJĄ PRZED E WSZYSTKIM NA ZNACZ- NIE SZYBSZYM WZROŚCIE PRO-**

DUKCJI W PORÓ WNIANIU Z ZAŁO ŻENIAMI UCHWA LONYMI NA KON GRESIE ZJEDNO- CZENIOWYM.

TOWARZYSZE!

Jednym z podsta wowych założeń Planu 6-letniego, jest równomierne rozmieszczenie naszej bazy przemysłowej. [Dawna polityka zaborców i związana z nią ścisła polska magnalia zmieniła obecny teren woj. rzeszowskiego na rynek zbytu austriackich towarów i bazę poboru rekruta. Faszizm polski w okresie międzywojennym stał się wiernym kontynuatorem tej polityki. Poglębił jeszcze bardziej zacofanie tego okręgu.

PLAN 3-LETNI BYŁ PLANEM ODBUDOWY ZNISZCZONYCH PRZEZ DZIAŁANIA WOJENNE OBIEKTÓW PRZEMYSŁOWYCH. Odbudowane zostało 829 zniszczonych zakładów przemysłowych. Uruchomiona została w nich produkcja. Tak więc plan 3-letni dla województwa rzeszowskiego był okresem przygotowania warunków dla realizacji uprzemysłowienia naszego terenu.

Został on jak wiadomo, zakończony przedterminowo.

Plan zaś sześciolatek, jak stwierdza ustawa zapoczątkowuje „długotrwały proces zmierzający do bardziej równomiernego rozmieszczenia sił wytwórczych oraz urządzeń socjalnych i kulturalnych na przestrzeni całego kraju. Zostaną zmniejszone nierównomierności w rozwoju życia gospodarczego i kulturalnego, będące rezultatem warunków rozwoju Polski w okresie kapitalizmu. W szczególności zaś — stwierdza ustawa — należy rozwinąć przemysł na terenie województw krakowskiego i rzeszowskiego”.

Plan 6-letni zmieni oblicze woj. rzeszowskiego

Zatem Plan 6-letni będzie dla woj. rzeszowskiego planem uprzemysłowienia. Świadczą o tym następujące cyfry: wartość produkcji przemysłu socjalistycznego wzrosła przeszło trzy i pół krotnie. Stan zatrudnienia wzrosł w przemyśle socjalistycznym o 268%, i osiągnął cyfrę ponad 75.000 osób. Znacząco, że wartość produkcji przemysłu socjalistycznego na głowę ludności zwiększył się o 400% w porównaniu z okresem przedwojennym wzrost zatrudnienia w przemyśle wzrosł o 500%. Szybkie tempo rozwoju przemysłu

spowoduje wzrost produkcji rolnej, która w 1955 r. osiągnie wzrost o 51 proc. w porównaniu z rokiem 1949. Za tym wzrost produkcji rolnej na jednego zatrudnionego w rolnictwie wyniesie pod koniec planu — 160 proc.

Z tego wynika, że plan 6-letni dla województwa rzeszowskiego jest planem całkowitej przebudowy struktury gospodarczej. Udział bowiem pracujących w przemyśle socjalistycznym wzrosłby z 4 proc. w r. 1949 do 10 proc. w 1955 r. w stosunku do ogółu dorosłej ludności województwa.

Produkcja przemysłu naftowego wzrosnie o 150 proc.

Tow. Minc w referacie swoim, precyzując główne założenia planu 6-letniego mówił:

„W OKRESIE SZESZCIOLECIA WINIEN BYĆ DOKONANY POWAŻNY KROK NAPRZÓD W KIERUNKU LEPSZEGO WYKORZYSTANIA BOGACTW NATURALNYCH KRAJU I WYDATNEGO ROZSZERZENIA BAZY SUROWCOWEJ NASZEGO PRZEMYSŁU”.

Dotyczy to w szczególności na naszym terenie rozszerzenia bazy przemysłu naftowego. Plan 6-letni zakłada wzrost produkcji ropy naftowej o prawie 150 proc. Dotychczas bowiem w przemyśle naftowym osiągnięty został zaledwie przedwojenny poziom wydobycia, podczas gdy we wszystkich prawie gałęziach gospodarki narodowej, poziom produkcji przedwojennej dawno został przekroczony. Zasadnicza przyczyna leży w tym, że szczególnie w organach planowania przemysłu naftowego panowała oportunistyczna tendencja, tzw. ostrożnego planowania. Tendencja ta w poważnej mierze udzieliła się szeregom naszych organizacji partyjnych, które razem z administracją dążyły do zaniżania planów produkcyjnych.

W wyniku rozpowszechnienia tej tendencji, na szereg sekcjach i kopalniach, plany produkcyjne były znacznie niższe od przedwojennego wydobycia ropy. Ta oportunistyczna tendencja ostrożnego planowania nie została dotychczas całkowicie przełamana. Pokutuje jeszcze, aczkolwiek rozbiła już „teoria” awaryjności przemysłu naftowego. Szereg nawet naszych działaczy partyjnych, przez długi okres czasu nie widziało, że pod aklamami awaryjności kryje się bardzo sprytnie zamaskowany sabotaż.

Zwiększenie planu produkcyjnego o prawie 150 proc., wymaga przede wszystkim zwiększenia wiertnictwa poszukiwawczego i wierceń eksploatacyjnych. Dotychczasowy plan wiertnictwa jest wysoce niedostateczny. Plan 6-letni stawia zadania osiągnięcia w wierceń poszukiwawczych 530.000 m., w wierceń eksploatacyjnych 484.000 m., oraz głębokie wierceń o łącznej głębokości 67.000 m. Wykonanie planu wierceń poszukiwawczych, zapewni zwiększenie produkcji ropy naftowej o 150 proc.

Wykonanie tych zadań będzie wymagało zasadniczej zmiany metod produkcji. Dotychczasowe wierceń

jarowe, nie odpowiadają rozmachowi naszego budownictwa i wzrostowi naszego tempa rozwoju. Zastąpić one muszą być one nowoczesnymi sposobami wiercenia.

W Planie 6-letnim wiercenia udarowe będą prawie całkowicie zastąpione wierceniami obrotowymi, których szybkość przeciętna wierceń na miesiąc wynosi w ZSRR 600 m. Zurawie stale zastąpione zostaną przez przęsłone.

Dokonane zostaną w planie 6-letnim ulepszenia w sposobie wydobycia ropy, poprzez włączanie medium gazowego do złóż, torpedowanie, kwasowanie i stosowanie innych nowoczesnych metod wypróbowanych przez naftowców radzieckich.

W TEN SPOSOB PLAN 6-LETNI ZAMIENI NASZE OKRĘGI NAFTOWE NA TĘTNIACE ŻYCIEM I WROSTEM PRODUKCJI SKUPISKA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO.

Zacofane tereny woj. rzeszowskiego zostaną uprzemysłowione

Plan 6-letni zakłada w pierwszym rzędzie wzrost przemysłu kluczowego, produkującego środki produkcji, jest zatem planem forsownego uprzemysłowienia kraju. Wartość produkcji przemysłu socjalistycznego wzrosła do 371 proc.

Rozwój przemysłowy województwa rzeszowskiego sędzi będzie w następujących kierunkach:

PO PIERWSZE. — pobudowane zostaną i rozbudowane istniejące zakłady przemysłu ciężkiego, a więc przemysłu, który produkuje środki wytwórczości. Rozbudowane zostaną istniejące zakłady przemysłowe w Rzeszowie, w Mielcu i Stalowej Woli, oraz wybudowane zostaną 24 zakłady przemysłu ciężkiego i średniego.

PO DRUGIE — w okresie Planu 6-letniego rozbudowany zostanie do nieznanych dotychczas rozmia- rów przemysł mineralny. Zbudowanych zostanie około 15 nowoczesnych cegielni. Uruchomiona zostanie fabryka porcelany elektrotechnicznej w okolicy Rzeszowa i zakłady wyrobów ogniotrwałych. W rezultacie tego wartość produkcji w 1955 r. wzrosła prawie jednastokrotnie w porównaniu z rokiem 1949.

PO TRZECIE — rozbudowany zostanie znacznie przemysł chemiczny w naszym okręgu.

Uruchomiona zostanie nowa fabryka barwników w Sarżynie, pow. Łańcut. Rozbudowany zostanie znacznie przemysł gumowy. Wartość produkcji przemysłu chemicznego wzrosła prawie dwa i pół raza.

PO CZWARTE — przeprowadzone zostaną, przy zastosowaniu nowoczesnych metod, badania i poszukiwania geologiczne. W szczególności zostaną przeprowadzone

prace w zakresie poszukiwań złóż węgla brunatnego, ropy naftowej, wszelkich rud oraz surowców skalnych, potrzebnych dla przemysłu i budownictwa. Podjęte zostaną prace nad uruchomieniem kopalni alabastru w pow. przeworskim. Uruchomione zostaną piece wapienne w Przemyslu i Czudecu oraz uruchomiona będzie kopalnia rudy żelaznej w Słepnie pow. Krośno.

PO PIĄTE — wraz ze wzrostem przemysłu kluczowego nastąpi szybki rozwój przemysłu produkującego środki spożycia. Przemysł papierniczy osiągnie ponad sześciokrotny wzrost, przemysł drzewny prawie trzy i półkrotny. Zbudowana zostanie przy tym nowoczesna fabryka mebli w Kolbuszowej, słynnej z tradycyjnych „mistrzów kolbuszowskich”. Przemysł skórzanym osiągnie ponad cztery i półkrotny wzrost wartości produkcji, oraz przemysł włókienniczy prawie dwa i półkrotny.

PO SZÓSTE — plan 6-letni zakłada również szybki rozwój uspołecznionego drobnego przemysłu socjalistycznego. Wartość jego produkcji wzrosła przeszło pięć i pół raza i zajmie w ogólnej wartości produkcji drobnego uspołecznionego przemysłu krajowego 3,8 proc. Z powyższego wynika, iż w rezultacie realizacji planu 6-letniego, prawie 50.000 ludzi ze wsi znajdą zatrudnienie w przemyśle socjalistycznym.

TAKIE SĄ TOWARZYSZE — PERSPEKTYWY ROZWOJOWE UPRZEMYSŁOWIENIA WOJ. RZESZOWSKIEGO I GŁÓWNE KIERUNKI ROZWOJU PRZEMYSŁU.

Socjalistyczne gospodarstwa rolne staną się fabrykami chleba i mięsa

Plan 6-letni jest również planem rozwoju naszego rolnictwa, które w okresie tym wyrównywać będzie zaistniałą dysproporcję pomiędzy rozwijającym się przemysłem, a pozostającym w tyle rolnictwem. Dynamika rozwoju rolnictwa pójdzie w kierunku masowego, opartego na zasadach dobrovolności zrzeszenia się drobnych gospodarstw indywidualnych w wielkie nowoczesne gospodarstwa socjalistyczne, w postaci spółdzielni produkcyjnych.

Plan 6-letni stawia przed woj. rzeszowskim ogólny wzrost wartości produkcji rolnej o 51 proc. Znacząco, że wartość produkcji rolnej wzrosła o 69 proc. w 1955 r. w porównaniu z 1949 r. Wartość zaś produkcji hodowlanej wzrosła o 58 proc.

W jakim kierunku pójdzie rozwój rolnictwa w woj. rzeszowskim w okresie planu 6-letniego?

1 Jednym z najważniejszych zadań, to całkowita likwidacja odłogów w powiatach południowych jak i wschodnich sięgających do 302.000 ha.

Całkowitą likwidację odłogów może na osiągnąć poprzez przejęcie pewnej części obszarów przez P. G. R.-y oraz szczególnie dotyczy to terenów górskich, poprzez zamianę odłogów na łąki i pastwiska dla rozwoju hodowli.

2 Plan 6-letni, stawiając zadanie wzrostu ogólnej produkcji rolnej o 51 proc. kładzie główną uwagę na większy wzrost produkcji zwierzęcej. Dogodne warunki dla rozwoju na szeroka skalę hodowli, na terenach podkarpackich gwarantują wykonanie zasadniczych założeń Planu 6-letniego w tej dziedzinie.

W ciągu 6-ciu lat wzrosnie o 620 proc., hodowla owiec. Stanowić to będzie wzrost udziału naszego województwa w krajowej ilości pogłowia owiec z 1,5 proc. w 1949 r. do 4,5 proc. w 1955 r., i osiągnie zarazem wzrost pogłowia owiec na 100 ha użytków rolnych w okresie 6-letnia z 1,9 proc. do 14,2 proc. w 1955 r. Nastąpi wzrost trzody chlewnej o 117 proc., bydła o 25 proc. Ogółem więc produkcja hodowlana wzrosła o 58 proc.

3 W obrębie produkcji podstawowych ziemiopłodów, zwiększy się u nas ilość uprawianej pszenicy. Pierwsza tegoroczna planowa akcja siewna zwiększyła areal uprawy pszenicy o 25 tys. ha. Plan 6-letni stawia zadanie zwiększenia zbiorów pszenicy o 68 proc. Związane to jest ze wzrostem spożycia pszenicy.

Produkcja jęczmienia wzrosła o 114 proc. Zwiększy się przy tym wydajność z ha, dla pszenicy o 54 proc.,

żyta 20 proc., jęczmienia 50 proc., buraków 35 proc. Wzrost ten osiągnięty zostanie dzięki pełnemu zaopatrzeniu rolnictwa w nawozy sztuczne.

4 W związku z rozwijającym się przemysłem opartym na bazie surowców rolnych, wzrosła produkcja roślin technicznych. Zbiory buraków cukrowych wzrosną o 139 proc., zaś nasion oleistych i roślin włóknistych wzrosła do 271 proc.

5 Osiągnięcie tak szybkiego tempa rozwoju w gospodarce rolnej możliwe jest tylko w kraju budującego się socjalizm na bazie mechanizacji produkcji rolnej oraz wzrostu świadomości klasowej małych i średniorolnych chłopów, wyrażającej się w dobrowolnym zrzeszeniu się w spółdzielnie produkcyjne. **70 SPÓŁDZIELNI PRODUKCYJNYCH POWSTAŁYCH NA WSI RZESZOWSKIEJ ŚWIADCZY O WKROCZENIU WSI NA DROGĘ BUDOWNICTWA SOCJALIZMU.** (oklaski)

Wzrastająca pomoc państwa ludowego zapewni dostarczenie dla potrzeb wsi rzeszowskiej odpowiedniego parku maszynowego. Dziś już pracują na ziemi rzeszowskiej dziesiątki traktorów, snopowiązałek, oraz pierwsze radzieckie kombajny. Wzrost spółdzielni produkcyjnych w planie 6-letnim posiada zapewnioną pomoc Państwa Ludowego, o czym świadczy 10-cio krotny wzrost inwestycji na POM-y i spółdzielnie produkcyjne.

6 Wykonanie planów produkcyjnych na odcinku rolnictwa wymaga wzmocnienia pomocy materialnej małych i średniorolnym chłopom. Zamazywanie tu i ówdzie różnicy klasowej wsi nie zrzeszonej w spółdzielni produkcyjnej i traktowanie chłopów małych i średniorolnych, jako przeciwników spółdzielczości produkcyjnej jest poważnym błędem politycznym. Polityka Partii opiera się na niewzruszonej leninowskiej tezie, „OPRZEC SIĘ NA BIEDOCIE W POROZUMIENIU ZE ŚREDNIAKIEM W WALCE Z KUŁACTWEM”.

7 Plan 6-letni stawia wielkie zadania przed Państwowymi Gospodarstwami Rolnymi. Muszą one zwiększyć produkcję rolną o 168 proc., produkcję roślinną o 123 proc., hodowlaną o 353 proc. Wezmą one udział w likwidacji odłogów, powiększając znacznie obszar uprawy. Staną się one w Planie 6-letnim potężną dźwignią rozwoju socjalistycznego wsi.

(Ciąg dalszy na stronie 4)

Ciąg dalszy przemówienia tow. Jana Ptasńskiego

8 W wyniku realizacji Planu 6-letniego, zwiększony zostanie obszar lasów o około 10 proc. Zalesione zostanie więc około 44.000 ha. Osiągnięty zostanie zatem stosunek procentowy powierzchni lasów, do ogólnej powierzchni województwa do 25,4 proc.

TAKIE SĄ PERSPEKTYWY ROZWOJOWE ROLNICTWA NA TERENIE WOJ. RZESZOWSKIEGO I PODSTAWOWE KIERUNKI JEGO ROZWOJU.

Komunikacja i transport

Dalsze zagadnienie, to rozwój komunikacji i transportu na terenie naszego województwa.

Plan 6-letni stawia przed nami do wykonania następujące zadania:

Wybudowana zostanie nowa linia kolejowa przebiegająca przez teren pow. kolbuszowskiego, która posiadać będzie olbrzymie znaczenie nie tylko dla ożywienia tego terenu, ale i dla rozwoju północnej części województwa. Linia ta skróci połączenie z Warszawą o przeszło 50 km.

Wybudowana druga linia kolejowa usprawni eksploatację terenów leśnych południowej części województwa.

Rozpoczęte zostaną prace przy budowie olbrzymiego zbiornika na Sanie. Posiada to olbrzymie znaczenie gospodarcze dla rozwoju woj. rzeszowskiego. Ujawniona w ten sposób górską rzeką San nie będzie więcej zagrażała powodziami. Wpływie to również na wzrost wydajności gleby w tych okolicach i zamiany dotychczasowych łąk i pastwisk na uprawne i żywe pola. Zbudowana na zaprzęcie wodnej elektrownia pozwoli zaspokoić całkowicie potrzeby na energię elektryczną naszego województwa.

W okresie Planu 6-letniego wybudowane zostanie wiele km. dróg o nawierzchni twardej, co stanowić będzie wzrost o 14 proc. długości i dróg o nawierzchni twardej na 100 km. kw.

W dziedzinie komunikacji samochodowej wzrosnąć ilość tras eksploatowanych o 82 proc., zaś ilość silnikowych wozów pasażerskich wzrosnąć o 250 proc. W rezultacie tego wzrosną przewozy osobowe w ciągu roku o prawie 900 proc.

Rozwój uspołecznionego handlu detalicznego

Plan 6-letni stawia poważne zadania na odcinku wzrostu obrotu towarowego. W okresie planu 6-letniego nastąpi wzrost sklepów uspołecznionych handlu detalicznego o 47 proc. Wzrosnąć przy tym o 86 proc. liczba sklepów detalicznych handlu uspołecznionego w mieście, a na wsi o 28 proc.

Rozbudowa sieci handlu uspołecznionego przyczyni się do sprawniejszego zaopatrywania ludności pracującej w artykuły pierwszej potrzeby, oraz do polepszenia obsługi konsumentów. Jednocześnie wzrosnąć ilość zakładów żywienia zbiorowego o 130 proc., osiągając w 1955 r. około 300 punktów uspołecznionych zakładów żywienia zbiorowego.

Realizacja tych wielkich założeń wymaga zwiększenia nakładów inwestycyjnych. Plan 6-letni przewiduje na inwestycje w latach 1950 — 1955 r. poważne sumy.

W rezultacie realizacji nakładów inwestycyjnych wzrosnąć stosunek za trudnionych w rozwijającym się przemyśle socjalistycznym do ogółu ludności województwa z 2,2 proc. w 1949 r. do prawie 6 proc. w 1955 r.

T O W A R Z Y S Z E !

W okresie 6-letnia w woj. rzeszowskim zatrudnienie w sektorze socjalistycznym, poza rolnictwem, wzrosło o 82 proc.

Większy wzrost zatrudnienia w naszym województwie wynika z koncentrowania nakładów inwestycyjnych planu 6-letniego. Wzrost ten będzie poważnym elementem na drodze podniesienia stopy życiowej mas pracujących woj. rzeszowskiego. Jeśli do tego dodać szereg innych elementów, jak wzrost realnych płac robotniczych i obniżka cen artykułów maso-

wego spożycia, to stopa życiowa mas pracujących i wzrost dobrobytu materialnego i kulturalnego osiągnie nie notowany dotychczas poziom.

Wzrosnąć stopa życiowa mas pracujących

Na wzrost stopy życiowej mas pracujących płyną poważne sumy przeznaczone na urządzenia socjalne, kulturalne i gospodarki komunalnej.

W okresie 6-letnia, dla zaspokojenia potrzeb pracowników rozwijającego się przemysłu, wybudowane zostanie 23.000 nowych izb mieszkalnych, w szeregu miastach jak w Rzeszowie, Stalowej Woli, Dębicy, Gorlicach, Krośnie, Jasle, Łańcucie itp.

Wzrosną nakłady na kapitalne remonty, w okresie planu 6-letniego zostaną przeprowadzone ze środków planowane kapitalne remonty 158 tys. izb.

Plan 6-letni przewiduje w ramach inwestycji komunalnych dla woj. rzeszowskiego budowę 4-ch urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, a to w Jarosławiu, Dębicy, Jasle i Łańcucie.

Nastąpi również poważny rozwój w zakresie ochrony zdrowotności pracującej ludności. Liczba łóżek szpitalnych wzrosnąć ponad dwukrotnie. Na każde 1000 mieszkańców przypadnie prawie 4 łóżka, w porównaniu do 1,8 w 1949 r. Liczba ośrodków zdrowia w woj. rzeszowskim w okresie planu 6-letniego wzrosnąć około dwukrotnie. Zwiększy się troska i opieka nad matką i dzieckiem. Liczba łóżek miejskich wzrosnąć dwukrotnie,

Zmobilizować wszystkie siły do wykonania planu 6-letniego

Plan 6-letni rysuje z całą wyrazistością obraz olbrzymiego rozmachu budownictwa socjalistycznego na terenie naszego województwa. Wykonanie tych wielkich zadań wymagać będzie przede wszystkim pokonania całego szeregu poważnych trudności, rozwiązania skomplikowanych problemów mobilizacji mas pracujących. W ciągu 6 lat mamy podnieść produkcję przemysłową naszego województwa o 271 proc., produkcję rolniczą — o 51 proc., rozpocząć olbrzymią pracę przy budowie zapory wodnej, zainwestować w gospodarkę narodową MILIARDOWE SUMY.

Wykonanie tych zadań wymagało będzie mobilizacji wszystkich sił, wykorzystania wszelkich rezerw, przełamania piętrzących się trudności, usprawnienia działalności organizacyjnej.

Co wysuwa się na czoło, jako niezbędny warunek wykonania zadań produkcyjnych planu 6-letniego?

Przed wszystkim to, o czym mówił tow. Minc, aby:

„POZIOM NASZEJ PRACY ORGANIZACYJNEJ DOSIĘGNAŁ

Dalszego usprawnienia i podniesienia stylu pracy organizacyjnej wymagają nasze organizacje partyjne, główny motor mobilizacji mas i rezerw do wykonania planu produkcyjnego.

Jakie drogi prowadzi do podniesienia pracy organizacyjnej do wysokości stojących przed partią zadań. Trzeba:

PO PIERWSZE — aby nasze organizacje partyjne, mocniej niż dotychczas interesowały się problemami produkcyjnymi zakładu. Cały szereg naszych organizacji partyjnych w fabrykach, a szczególnie na miejscu słabo interesuje się wykonaniem planów produkcyjnych, wykorzystaniem rezerw dla przedterminowego wykonania planu.

Nie znają one gruntownie gospodarczych spraw zakładu, nie umieją jeszcze analizować zagadnień i konkretnie kierować. Mówił o tym tow. Minc:

„Bardzo często jeszcze zamiast poważnego kierownictwa, oparte go o poważną znajomość rzeczy, wykonują powierzchowne ogólne „niby kierownictwo”, stosując komenderowanie i wykrzykiwanie, a czasem niesłusznie i bez potrzeby zastępują administrację gospodarczą, naruszając zasadę jednolitości na zakładzie”.

Zadania postawione przez plan 6-letni, wymagają zwiększenia kierowniczej roli Partii na zakładzie pro-

dukcyjnym. Wzrost zaś kierowniczej roli Partii, to gruntowna znajomość spraw gospodarczych zakładu, to gruntowna i wnikliwa ocena braków, niedociągnięć, to przewodnik organizacji partyjnej i wszystkich członków Partii w wykonaniu planu produkcyjnego. Organizacja partyjna, nie tylko powinna ograniczyć się do stwierdzenia faktów niedociągnięcia i braków, a powinna sięgnąć do jego źródeł, znaleźć drogi jego przezwyciężenia, zmobilizować członków Partii i całą załogę do usunięcia tych braków.

PO DRUGIE — uaktywnić w konkretnej pracy wszystkich członków Partii.

„W pracy organizacyjnej wielu naszych komitetów partyjnych — mówił tow. Bierut — utrwalił się taki styl, że uruchamia się zazwyczaj do działania aktyw, tzn. produkującą kadre nie troszcząc się już o szeregowych członków Partii”.

Olbrzymie zadania, postawione przez plan 6-letni, wymagają od kierownictwa partyjnych, aby każdy członek Partii miał do wykonania określone zadanie, konkretny odcinek pracy, za który czułby się odpowiedzialnym. W praktyce naszych organizacji partyjnych jest tak, że podstawowa masa członków Partii nie ma określonych zadań, czy to jako agitator lub odpowiedzialny za współzawodnicтво, produkcję, pracę w gru-

pie związkowej, czy wśród bezpartyjnych.

Dotychczas nie dokonany został podział na grupy organizacyjne w zakładach produkcyjnych. Każdy członek Partii w Planie 6-letnim każdego zakładu produkcyjnego, to dowódca grupy czy jednostki, to produjący żołnierz na froncie produkcji. Wymaga to właściwego podziału pracy i organizacji grup produkcyjnych

PO TRZECIE — wzmocnić w bezpartyjnymi masami. Obserwuje się tu i ówdzie tendencje wysoce niebezpieczne, izolowanie się organizacji partyjnej od mas bezpartyjnych. Siła Partii tkwi w jej ścisłej łączności z masami. Wykonanie wielkich zadań Planu 6-letniego wymaga wzmocnienia tej więzi, — to bowiem gwarancja mobilizacji mas, wzrost aktywności Partii i jej siły, uczyć masy wielkich zadań planu 6-letniego, — UCZYĆ SIĘ OD MAS — oto podstawowy czynnik gwarantujący umiejętność wykorzystania wielkich bogactw, wielkich rezerw dla walki o budowę podstaw fundamentów socjalizmu.

PO CZWARTE — podnieść rolę zebrań partyjnych. Dotychczas zebrań organizacja partyjna nie odgrywa wielkiej roli wychowywania kadr. Często są nie przygotowane. Nie stawia się zagadnień dotyczących konkretnych zadań produkcyjnych zakładu. Nie przygotowuje się

dotychczas zarządzących robotników do mas, popularizować osiągnięcia racjonalizatorów.

Rozwój współzawodnictwa pracy — stanowi jedno z podstawowych ogniw w wzroście wydajności pracy, a zatem obniżenia kosztów własnych produkcji. Wskazać należy, że szczególnie na odcinku przemysłu naftowego wydajność pracy w wielu dziedzinach jest jeszcze niższa, niż przed wojną. To winno zmobilizować organizację związkową do walki o wzrost wydajności, o przekraczanie norm i o nowe normy techniczne, godne wielkiej epoki stalnowskiej.

Wzrost norm technicznych, oznacza wzrost wydajności pracy, a więc wzrost realnych płac robotniczych.

Organizacje związkowe powinny mocniej zainteresować się zagadnieniami produkcyjnymi, szczególnie zaś wzmoc-

nieść rolę Partii w wykonaniu planu produkcyjnego.

PO DRUGIE — usprawnienie planowania wewnątrz zakładowego włączyć się ściśle do prowadzenia planów

dotyczących zarządzących robotników do mas, popularizować osiągnięcia racjonalizatorów.

Rozwój współzawodnictwa pracy — stanowi jedno z podstawowych ogniw w wzroście wydajności pracy, a zatem obniżenia kosztów własnych produkcji. Wskazać należy, że szczególnie na odcinku przemysłu naftowego wydajność pracy w wielu dziedzinach jest jeszcze niższa, niż przed wojną. To winno zmobilizować organizację związkową do walki o wzrost wydajności, o przekraczanie norm i o nowe normy techniczne, godne wielkiej epoki stalnowskiej.

Wzrost norm technicznych, oznacza wzrost wydajności pracy, a więc wzrost realnych płac robotniczych.

Organizacje związkowe powinny mocniej zainteresować się zagadnieniami produkcyjnymi, szczególnie zaś wzmoc-

nieść rolę Partii w wykonaniu planu produkcyjnego.

PO DRUGIE — usprawnienie planowania wewnątrz zakładowego włączyć się ściśle do prowadzenia planów

W wielu zakładach pozostawia się „speccom” finansowym analizę bilansów, kosztów produkcji, czy środków obrotowych, w bilansach jak w soczewce koncentruje się cała działalność przedsiębiorstwa i analiza ich stanowi podstawę do prawidłowego kierownictwa operatywnego. Wiele naszych zakładów produkcyjnych nie podjęło wezwania hajduckich zakładów o przyspieszenie obiegów środków obrotowych, o skrócenie cykłów produkcyjnych i wygospodarowanie miliardów sum pieniężnych.

Planowa organizacja pracy podstawą wykonania zadań produkcyjnych

Jakimi drogami należy usprawnić i podnieść na wyższy poziom działalność organizacyjną naszych ogniw gospodarczych? Trzeba:

PO PIERWSZE — usprawnić planowanie wewnątrz zakładowe. W szeregu naszych fabryk plan nie dociera nawet do wiadomości kierownictwa Wydziałów. Jeśli zaś dociera, to zazwyczaj Wydziały są „korkiem”, który nie dopuszcza planów do poszczególnych brigad, zespołów, agregatów, czy każdego robotnika. W przemyśle naftowym, plan produkcyjny nie dociera do wiadomości poszczególnych kopalń i szybów.

Tow. Bierut na V Plenum wskazał: „Aby plan produkcyjny wyznaczony dla każdego zakładu pracy został pomyślnie wykonany, musi być on doprowadzony nie tylko do całej załogi, ale do każdego oddziału, do każdej grupy wytwórczej, wreszcie do każdego robotnika”.

Bo to tylko daje gwarancję poznania dla każdego robotnika swojego zadania i jego świadomego uczestnictwa w walce o wykonanie planu produkcyjnego.

PO DRUGIE — usprawnienie planowania wewnątrz zakładowego włączyć się ściśle do prowadzenia planów

Socjalistyczne metody pracy gwarantują szybki wzrost produkcji

walce o zabezpieczenie socjalistycznej dyscypliny pracy. Wychować masy pracujące w duchu poszanowania socjalistycznej własności. Nie wszędzie jednak organizacje związkowe walczą o zabezpieczenie socjalistycznej dyscypliny pracy, nie wyjaśniają masom robotniczym jej podstawowego znaczenia. Wzmocnienie pracy polityczno-wychowawczej stanowi ważne ogniwo w mobilizacji mas do wykonania planu 6-letniego.

Zwrócić należy jeszcze uwagę na usprawnienie struktury organizacyjnej związków zawodowych w nowych ośrodkach fabrycznych. Nie wszędzie jeszcze zorganizowane zostały i pracują grupy związkowe. Organizacja grup związkowych, postawienie przed nimi konkretnych zadań, ich aktywizacja w walce o produkcję, stanowi podstawowe zadanie organizacji związkowych.

Organizacje partyjne — motorem wykonania planów

analizy i oceny pracy, braków, niedostatków, nie stawia się konkretnych wniosków, a zatem nie ma żadnych obowiązujących uchwał dla członków organizacji. W takich warunkach brak jest pełnej kontroli wykonania i prawdziwego bolszewickiego kierownictwa. Podniesienie roli zebrań partyjnych przez ich właściwe przygotowanie wpłynie na wzrost aktywności całej organizacji. Rozpracowanie i rozszerzenie konkretnych spraw produkcyjnych zakładu wpłynie na wzrost kierowniczej roli Partii na terenie zakładu. Przejmowanie konkretnych uchwał wpłynie na organizację kontroli wykonania. Podniesienie zaś poziomu pracy organizacji partyjnej wpłynie na usprawnienie działalności administracji i ogniw związkowych.

Wykorzystać wszystkie rezerwy

Usprawnienie działalności organizacji gospodarczej: związkowej i partyjnej wpłynie bezpośrednio na wykrycie i wykorzystanie wszystkich rezerw dla wykonania zadań Planu 6-letniego.

Jakie są najważniejsze rezerwy, które należy wskazać, a które gwarantują wykonanie planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce?

(Dokończenie na str. 5-tej)

Zakończenie kursu w Uniwersytecie Ludowym w Bratkówce

W 6 rocznicę powstania PKWN na terenie gminy Bratkówka w miejscowym Uniwersytecie Ludowym został zakończony kurs przygotowujący nowe kadry specjalistów księgowych gminnych spółdzielni i pracowników Związku Samopomocy Chłopskiej.

9-miesięczny kurs obejmujący 5 miesięcy programu ogólnokształcącego i 4 miesiące specjalizacji księgowości spółdzielczej ukończyło 50 słuchaczy, rekrutujących się wyłącznie z rodzin robotniczo-chłopskich pochodzących z pow. krośnieńskiego i sąsiednich.

W końcowych egzaminach uczestniczyli przedstawiciele Zarządu Gł. i Wojewódzkiego Zarządu ZSCH, władz powiatowych i miejscowych czynników polityczno-społecznych jak również członkowie GRN.

Moment ten był chwilą przełomową w życiu młodzieży, jak stwierdził w swym przemówieniu delegat Zarz. Gł. Zw. Samopomocy Chłopskiej, gdyż młodzież robotniczo-chłopska przed wojną nie miała prawa korzystać z nauki, była upośledzona przez rząd kapitalistyczny - obszarnczy, dziś zaś staje się budowniczymi Polski socjalistycznej, posiada pełne prawo do zdobywania wiedzy i kultury i jest otaczana troskliwą opieką ze strony rządu Polski Ludowej.

M. MARSZAŁEK
Koresp. N. Rz.

Młodzież pow. brzozowskiego domaga się uchylecia wyroku na Mac Gee

Zarząd Główny ZMP w specjalnym apelu zwrócił się do młodzieży polskiej o podejmowanie rezolucji protestacyjnych w obronie niewinnie skazanego przez sąd amerykański na karę śmierci młodego murzyna Mac Gee ze stanu Missisipi (USA).

W odpowiedzi na apel trzytygodniowa rzesza młodzieży powiatu brzozowskiego wyraża gorący protest przeciwko wyrokowi.

W rezolucji brzozowskiej młodzieży czytamy m. in.:

„Wyrok ten jest dowodem nienawiści rasowej, jaką stosuje rząd Stanów Zjednoczonych, którą my, młodzież wolnego kraju, ostro potępiamy.

Domagamy się kategorycznie uchylecia wyroku, który wykonany ma być w końcu bm.”

Mac Gee jest jednym z 27 milionowej rzeszy murzynów, przesładowanych przez kapitalistów amerykańskich.

Dokończenie przemówienia tow. Jana Piasńskiego

(Dokończenie ze str. 4-tej)
Przed wszystkim należy zwrócić uwagę na usprawnienie pracy, przez jej mechanizację, automatyzację, elektryfikację itp.

Zwiększony o 150 proc. plan produkcji ropy, może być wykonany tylko na drodze usprawnienia form i metod produkcji, zastąpienie przestarzałych urządzeń wiertniczych — nowoczesnymi.

To samo dotyczy przemysłu budowlanego, gdzie ciężką pracę ręczną zastąpią nowoczesne maszyny. Należy więc do specjalnego znaczenia ruch racjonalizatorstwa i nowatorstwa. Na tej drodze wzrosnąć winna znacznie wydajność pracy, wprowadzenie nowoczesnej techniki wpłynie na zwiększenie norm, a zatem na obniżkę produkcji kosztów własnych.

Obniżenie w produkcji kosztów własnych wpłynie na wzrost realnych płac roboczych. Dążność więc do stopniowego obniżenia kosztów własnych, poprzez wzrost produkcji i wydajności pracy stanowi jeden z podstawowych czynników wykonania Planu 6-letniego.

Należy zwrócić uwagę na pełne wykorzystanie parku maszynowego. Do tychczas w wielu podstawowych zakładach pracy nie jest w całej pełni wykorzystany park maszynowy,

Szkolenie aktywu kobiecego naczelnym zadaniem rad kobiecych ZZPS

Staraniem Referatu Kobiecego Zarządu Okręgowego ZZ Prac. Spółdzielczych odbył się 27 bm. zjazd okręgowy przewodniczących i sekretarzy Rad Kobiecych, przewodniczących Komisji Kobiecych i przewodniczących ZZPS, celem podsumowania dotychczasowych osiągnięć i wytyczenia planu pracy na drugie półrocze br.

Uczestniczkami zjazdu wysłuchały z zainteresowaniem referatu kobiet w budownictwie socjalizmu, który wygłosiła tow. Z. Kalemkowa — sekretarz Zarz. Okr. ZZPS.

Następnie Z. Homenda — referentka kobieca Zarz. Okr. ZZPS złożyła sprawozdanie z dotychczasowej pracy Rad Kobiecych. Mówczynie wskazała na wstępie na wzrastający coraz bardziej udział kobiet w pracy zawodowej, związkowej i społeczno-politycznej, podkreślając w związku z tym potrzebę przygotowania przeszkolonych kadr kobiecych na wszyst-

kie stanowiska tak zawodowe jak i związkowe.

W działalności Rad Kobiecych na szczególną uwagę zasługują zobowiązania, podejmowane przez kobiety dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet, Święta Pracy i Święta Odrodzenia. Wartość zobowiązań 1-Majowych Rad Kobiecych w kilku tylko oddziałach wyniosła 489.000 złotych. W Czynnie Lipcowym wyróżniła się Rada Kobieca przy oddziale w Dębicy, gdzie 210 kobiet przepracowało 1.478 godzin wartości 203.000 złotych. Członkinie Rady Kobiecej oddział Lubaczów przepracowały 220 godzin, których wartość wynosi 55.200 złotych.

Jako najbardziej aktywna zasługuje na wyróżnienie Rada Kobiet przy Oddz. Dębica. Rada ta przeprowadziła kontrolę warunków pracy i płacy kobiet w czterech placówkach, jak również sprawę rozplanowania urlopów dla matek pracujących i dzieci

na kolonie letnie. Przeprowadziła także kontrolę przeszkoli, do których uczęszczają dzieci pracowników spółdzielczych. W ramach łączności miasta ze wsią organizowała ekipy artystyczne, które wyjeżdżały m. in. do PGR Zawada i spóldz. produkcyjnej w Brzeżnicy z referatami na temat walki o pokój.

Wśród niedociągnięć pracy Rad Kobiecych uderza mały udział członkiń w akcji szkoleniowej. Na 4.616 członkiń zaledwie 93 kobiety ukończyły kursy bądź związkowe, bądź ideologiczne oraz języka rosyjskiego. Członkinie Związku wykazywały słabe zainteresowanie życiem świetlicowym, oraz tak ważnym zagadnieniem, jakim jest fundusz akcji socjalnej.

Przyczyną tych wszystkich braków była m. in. niewłaściwa praca referatu kobiecego przy Zarz. Okr. ZZPS. Często zmiany na stanowisku referentki kobiecej, a ostatnio 3-miesięczna nieobecność referentki, która była na kursie w Centralnej Szkole Związkowej w Łodzi, spowodowały, że Rady Kobiece przy oddziałach nie otrzymywały odpowiednich poleceń, nie były kontrolowane — w wyniku czego słabo lub wcale nie wywiązywały się ze swych obowiązków.

Z dyskusji, w której zabierało głos kilkanaście uczestniczek obrad, wynika, że Rady Kobiece przy wielu oddziałach ZZPS mają szereg osiągnięć, o których Referat Kobiecy przy Zarządzie Okręgowym nie wiedział z braku sprawozdawczości ze strony Rad Kobiecych. Dyskusja wykazała konieczność ściślejszego powiązania Referatu Kobiecego przy Zarz. Okr. z Radami Kobiecymi.

Podsumowując dyskusję sekretarz Zarz. Okr. — tow. Kalemkowa, zaznaczyła, że odąd częściej będą się odbywać zjazdy okręgowe aktywu Rad Kobiecych, które będą ważnym czynnikiem usprawnienia pracy związkowej wśród kobiet.

W dalszym ciągu obrad przedstawicielka ORZZ — tow. Załuska zapoznała uczestniczkę zjazdową z mającą nastąpić wkrótce reorganizacją Rad Kobiecych.

W powziętej uchwale aktywistki Rad Komisji Kobiecych ZZPS zobowiązują się usprawnić pracę, a w szczególności rozszerzyć w oparciu o wytyczne IV Plenum KC PZPR i CRZZ sieć szkolenia aktywu kobiecego. (fn)

Start młodzieży do zdobycia zawodu i pracy w przemyśle

W związku z rozbudową Dębickich Zakładów Przemysłowych w Dębicy — Dyrekcja fabryki ogłosiła ostatnio wpisy na rok szkolny 1950/51 do klasy I dwuletniej szkoły przemysłowej przy Dębickich Zakładach („Stomil”).

Szkola Przemysłowa będzie 2-letnia, której zadaniem jest kształcić teoretycznie i praktycznie wykwalifikowanych robotników dla fabryki. Uczniowie szkoły będą 3 dni w tygodniu uczyć się zawodu na działach produkcyjnych fabryki, a pozostałe 3 dni przeznaczane są na naukę teoretyczną w szkole. Kandydaci będą jednocześnie młodocianymi pracownikami fabryki i będą wynagradzani zgodnie z umową zbiorową.

Do klasy I będą przyjmowani kandydaci płci obojga w wieku od 14 do 18 lat po ukończeniu szkoły podstawowej.

Wraz z podaniem winni wnieść kandydaci następujące załączniki: a) świadectwo szkolne, b) metrykę urodzenia, c) świadectwo szczepienia ospy, d) zaświadczenie o stanie majątkowym rodziców.

Zaświadczenia dla pracujących w zakładach pracy winny być podpisane przez odnośny zakład z dokładnym określeniem stanowiska służbowego i wysokości wynagrodzenia miesięcznego wraz ze wszystkimi dodatkami. Dla chłopów, świadectwo musi być potwierdzone przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej z dokładnym określeniem wielkości gospodarstwa, przychodowości, zatrudnienia w spółdzielni produkcyjnej itp.

zwiększenie wykorzystania maszyn stanowi jeden z elementów wykonania planu produkcyjnego. Walka o przyspieszenie obiegu środków obrotowych, czyli skrócenie cykli produkcyjnych. Zwalcia to miliardowe oszczędności, i wraz z walką szerokich mas pracujących o oszczędność stanowić będzie jeden z czynników pomyślnego wykonania Planu 6-letniego.

TOWARZYSZE!
PLAN 6-LETNI, ZATWIERDZONY PRZEZ V PLENUM KC NASZEJ PARTII, STANOWI WIELKI PROGRAM DZIAŁALNOŚCI PARTII DO REALIZACJI TEGO PROGRAMU TRZEBA ZMOBILIZOWAĆ MASY PRACUJĄCE POLSKI, JEST TO BOWIEM PLAN BUDOWY PODSTAW SOCJALIZMU, PLAN OBRONY I UTRWALENIA POKOJU.

PLAN TEN ZAMIENI KRAJ NASZ W POTĘŻNE OGNIWO ŁAŃCUCHA POKOJU, KTÓREGO OSTOJĄ JEST WIELKI ZWIĄZEK RADZIECKI.

ZANIESMY WIĘC WIELKIE HASŁA PLANU 6-LETNIEGO W MASY, NIECH WSZĘDZIE W KAŻDYM ZAKĄTKU ZABRZMI ZAWOŁANIE: „NAPRZÓD DO WALKI O WYKONANIE ZADAŃ PLANU 6-LETNIEGO”.

„Chustki pokoju” na ulicach Rzeszowa

Dla samodzielnych rzemieślników i innych zaświadczenia winny być potwierdzone przez Urząd Skarbowy z określeniem stanu majątkowego rodziców i opiekunów kandydata.

Wszyscy, którzy pragną się poświęcić pracy zawodowej, a mają ku temu przewidziane warunki, winni wnieść podania do Dębickich Zakładów Przemysłowych w Dębicy. (Jag)

W dniu 22 lipca Miejski Handel Detaliczny sprzedawał na swych stoiskach piękne, dekoracyjne „chustki pokoju”.

Wielkie jedwabne chustki malowane są ornamentyką o motywach pokojowych. Szczególnie piękne są te z wielkim gołębiem pokoju, otoczonym dookoła wieńcem ludzi wszystkich ras i napisem „Pokój” we wszystkich językach.

Trybuna Czytelników

Piekarnia GS SCh w Pilźnie wypieka chleb nie nadający się do konsumcji

W ostatnich dniach referent Inspektoratu Szkolnego tow. W. Leszczyński przeprowadzając kontrolę dziecińców w Gębicy i w Jaworzu Górnym w powiecie dębickim, stwierdził, że chleb pochodzący z piekarni gminnej spółdzielni SCh w Pilźnie, która zaopatruje w pieczywo kolonie letnie i dziecińce na tym terenie jest niedostatecznie wypieczony, posiada zakalec i nie nadaje się do konsumcji.

Należy podkreślić, że w kilku wypadkach dzieci po spożyciu chleba dostawały bóleci i chorowały. W sprawie tej Wydział Oświatowy Powiatowej Rady Narodowej w Dębicy wystosował pismo do Komisji Specjalnej, za pośrednictwem KP PZPR w Dębicy — załączając próbkę pieczywa ze wspomnianej piekarni. Wypiek chleba w wymienionej piekarni jest niezmiernie ważną sprawą, zwłaszcza że w tym wypadku konsumentami jego są dzieci, których organizm jest mniej odporny na różne dolegliwości, zwłaszcza żołądkowe w okresie lata.

Dlaczego?

Ranny pociąg dalekobieżny na linii Przemysł — Szczecin mimo, że zatrzymuje się na wielu pomniejszych przystankach jak Rogoźnica — Strażów, natomiast nie przystaje na przystanku Grzeska, skąd dochodzi do pracy do Przeworska paręset osób.

Okręgowy Zakład Elektryczny oddział w Jarosławiu mimo wpłacenia odpowiedniej kwoty przez naszego czytelnika ob. Z. Bonarowskiego celem załączenia licznika i mimo kilkakrotnych jego interwencji, wykazuje w tej sprawie beztrudną obojętność.

Na trasie kolejki wąskotorowej Przeworsk — Dynów na przedmieściu Przeworska ewent. w gromadzie Mokra Strona nie ma przystanku kolejowego.

W sprawie tej zwracają się do nas liczni mieszkańcy przedmieścia, którzy dochodzą do Przeworska 3 km., mieszkańcy z Maćkówki dochodzący 5 km., Żurawiczki którzy dochodzą do Przeworska z odległości 8 km.

Należy się spodziewać, że najbliższy transport pieczywa dla dziecińców w Gębicy i Jaworzu Górnym będzie dokładnie skontrolowany przez odpowiedzialnych kierowników piekarni GS w Pilźnie. Pozwoli to uniknąć przykrych następstw spowodowanych niedbalstwem pracowników.

W spółdzielni tekstylnej SCh Nr 11 w Żołyni sporządza się listę osób, które mogą nabyć materiały tekstylne.

Jak nam wiadomo w sprawie tej nie ma żadnego zarządzenia odgórnego. W związku z pytaniami naszych czytelników ciekawi jesteśmy, czym kieruje się zarząd wymienionej spółdzielni sporządzając listy na tekstyla.

Stanisław KamaJ.
Dyrekcja Okręgowa Szkolenia Zawodowego w Rzeszowie informuje nas, że powinniście wnieść podanie do Państwowego Liceum Przemysłu Odzieżowego w Przemysłu ul. Łukasieńskiego 12.

Przy wymienionym Liceum istnieje internat.

LIPIEC
30
Niedziela

DYŻURY APTEK TELEFONY

RZESZÓW
Dyżur nocny: Apteka pod Głową ul. Jabłoskiego 1.
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodzisko 6, tel. 10-00
Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 06

JAROSŁAW
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Poniatowskiego 29, tel. 72.

PRZEWORSK
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Kolejowa 150 tel. 90.

STAŁOWA WOLA
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Mickiewicza 3, tel. 100.

JASŁO
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Czackiego 8, tel. 111.

KOLBUSZOWA
POGOTOWIE RATUNKOWE: Ośrodek Zdrowia, tel. 77.

KINA

RZESZÓW — Apollo: Droga do sławy pocz. seansów godz. 11.00, 15.00 i 19.00
RZESZÓW — Zachęta: Saławat wódz Baskirów — początek seansów godz. 17.30 i 19.30
PRZEWORSK — Bałtyk: Sen o miłości
STAŁOWA WOLA — Stal: Sumienie

RADIO

9.00 Odpowiedzi „Fali 49”, 9.10 Muzyka ludowa różnych narodów, 10.00 Głos mają kobiety, 10.30 Aud. dla wojska, 11.35 Koncert Ork. Rozgł., Krakowskiej pod dyr. J. Gerta, 12.15 Poranek symfoniczny, 16.40 Pieśni w wyk. chóru „4 Asy”, 17.20 Ulubione melodie operetkowe, 18.20 Mozaika muzyczna, 19.00 „Uśmiech czasów”, 20.40 „Wieczorna serenada”, 21.40 Muzyka taneczna — gra orkiestra taneczna pod dyr. J. Cajmiera.

Odpowiedzi redakcji

Na marginesie występów artystów warszawskich

Do tradycji należą już w okresie letnim występy kilkusetosobowych zespołów aktorskich. Większość tych zespołów do niedawna jeszcze reprezentowała zazwyczaj bardzo kiepski poziom, nie odpowiadając wymogom oglądającej je publiczności. Sprawę tę po części uregulowało przejęcie pieczy nad tego rodzaju imprezami przez Państwową Organizację Imprez Artystycznych „Artos”, co w zasadzie przekreśliło możliwość występów w terenie zespołów nie mogą-

cych się wykazać wymagany poziomem.

Pozwoliło to na występy tej miary artystów i literatów co Grodzienka, Wiech, Fogg, czy Minkiewicz — docierają oni dziś ze swymi występami do dawniej zupełnie pod tym względem zapomnianych miasteczek i ośiedli.

Występ wspomnianych artystów na terenie województwa rzeszowskiego, spotykał się wszędzie z ogromnym zainteresowaniem i powodze-

niem u miejscowego społeczeństwa. W Rzeszowie już na parę dni wcześniej było wiadomym, że bilety na dwa spektakle zostaną wyprzedane w całości. Tak się też stało — powodzenie było duże, a i ocena całości występu ze strony widzów... również pochlebna.

Największe uznanie publiczności zyskała sobie jako aktorka i autorka Stefania Grodzienka. Również i dwaj przedstawiciele literatury rozrywkowej: Janusz Minkiewicz i Stefan Wiechecki (Wiech) zdobyli sobie zasłużone oklaski i sympatię zebranych. Niemniej od poprzednich dużo oklasków zebrał również Mieczysław Fogg, który jednak znających go sprzed wojny widzów raczej zawiódł. Foggowi akompaniował Janusz Białokórski. R. St.

Zespół sceniczny PPB w Rzeszowie może poszczycić się dobrymi wynikami pracy

Zespół sceniczny przy świetlicy Państwowego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Rzeszowie, jest jednym z wyróżniających się na naszym terenie. Wprawdzie istnieje on dopiero od niedawna, to jednak tak po-

ziom opracowanego na inaugurację działalności widowiska, jak i ilość organizowanych występów, wskazuje na właściwie postawioną i rozpracowaną działalność zespołu.

Pracę swą zespół rozpoczął wystawieniem scenicznej przeróbki „Szkiców węglem” Sienkiewicza, w opracowaniu scenicznym Marii Królikowskiej. Tak staranna reżyseria, jak i duży wkład pracy i umiejętności poszczególnych członków zespołu, a to: Dziuban, H. Czarnik, K. Grzybka, W. Dziadzio, S. Kucharskiego, H. Kotowicza, M. Lekacza i J. Tomaszewskiego — przyczyniły się do osiągnięcia w rezultacie naprawdę pozytywnego wyniku pracy i dużego powodzenia u publiczności.

Oprócz występów we własnej sali w Rzeszowie, zespół ten wystąpił również w ramach akcji „Miasto dla wsi” w Domu Kultury w Boguchwale, jak również planuje dalsze występy do innych ośrodków wiejskich.

Scena ze sztuki „Szkice węglem” w wykonaniu zespołu scenicznego PPB Rzeszów. Na zdjęciu Alicja Dziuban (Rzepowa) i Helena Czarnik (Stachowa). Foto Eres

Uniwersytet Ludowy w Gaci

Uniwersytet Ludowy w Gaci rozpoczął pracę w październiku ubiegłego roku, dzięki pomocy robotników z województwa rzeszowskiego, którzy przeznaczili na ten cel 650 tys. zł. Koszta utrzymania w czasie kursu zapewnił słuchaczom ZSCh.

5-miesięczny kurs należyce przygotował uczestników do pracy społeczno-organizacyjnej. Wielu słuchaczy otrzymało pracę w poszczególnych komitetach PZPR, inni zostali przyjęci do szkół oficerskich, a 4 pójdzie na Uniwersyteckie Kursy Przygotowawcze.

Kursiści założyli koło ZMP, które nawiązało kontakt z okolicznymi kołami, służąc im pomocą w przeprowadzaniu szkoleń.

Samorząd zaś zorganizował kilka wycieczek do krakowskich teatrów, oraz do muzeum Lenina w Poroninie.

Jak wyrazili się słuchacze 5-miesięczny pobyt na kursie jeszcze bardziej utrwalił ich przekonanie, że warto poświęcić wszystkie siły dla wielkiej dzieła, jakim jest budowa socjalistycznej, sprawliwej i ustroju Polskiej Ludowej.

Bolesław Dejworek
Koresp. N. Rz.

S-P-O-R-T

Dorobek i osiągnięcia Ognia i Stali (Rzeszów) na zorganizowanej wystawie klubowej

Z okazji Święta Odrodzenia rzeszowskie kluby urządziły w swych lokalach oraz świetlicach wystawy dorobku oraz osiągnięć na polu wychowania fizycznego.

W lokalu ZKS „Ogniwo Resovia” na pierwszy plan rzuca się w oczy srebrna figura piłkarza, jest to najstarsza nagroda pochodząca jeszcze z roku 1912. Na dalszym planie widzimy starą plakietkę. Pięknie wygląda na tle nagród rzeźba wykonana w drzewie przedstawiająca górniką łupiącego węgiel — dar KS „Górnik-Rymer” z 1946 roku.

Wśród licznych nagród widzimy puchar miasta Rzeszowa z 1945, puchar Dynowa dla siatkarzy oraz liczone proporce ofiarowane przez kluby, z którymi „Ogniwo Resovia” rozgrywa mecze. Wśród tychże znajduje się proporzec Cracovii z 1923 roku oraz LZS „Słocina” z 1949 i proporzec Slavii z Morawskiej Ostrawy.

Liczne fotomontaże z zawodów piłkarskich czy też lekkoatletycznych z ostatnim z wyjazdu zawodników i działaczy klubu do Boguchwały na akcję łupiącego węgla — dar Ostrawy wystawy.

Duży wykres graficzny mówi nam o rozwoju klubu w poszczególnych latach aż do chwili obecnej, kiedy istnieje 9 sekcji, o łącznej ilości 234 członków.

Kronika klubowa mówi nam o rozwoju klubu.

Wyłożony i posortowany sprzęt sportowy wraz z motocyklem SHL, stanowiącą przyjemną oprawę całości.

Również i Związkowy Klub Sportowy „Stal” w Rzeszowie, zorganizował wystawę nagród z okazji otwarcia stadionu. Liczne puchary, plakiety, dyplomy, proporce oraz wspaniałe wykresy dowodzą coraz wspanialszego rozwoju tego młodego na naszym terenie klubu.

Na wykresie czytamy rok 1945 — 66 członków czynnych, 1946 — 93, 1947 — 126, 1948 — 181, 1949 — 212

D Z I Ś G R A J A

Po miesięcznej przerwie dziś rusza druga runda I i II Ligi piłkarskiej. W pierwszej Lidze odbędą się dziś następujące mecze piłkarskie:

Związkowiec (Kraków) gości u siebie Górnika z Bytomia, Legia zaś Związkowca z Poznania. Krakowska Gwardia wyjeżdża na swój pierwszy mecz w drugiej lidze do Poznania do Ko-

lejarza. Unia — Ruch zmierzy się u siebie z Kolejarzem z Warszawy, Włóknarz (Łódź) spotka się z Ogniwem Cracovii, no i Górnik Radlin gra u siebie z AKS.

W II Lidze w grupie wschodniej Ogniwu (Bytom) — Ogniwu (Częstochowa), Włóknarz (Częstochowa) — Stal (Katowice), Stal (Lipiny) — Związkowiec (Chelmek). Przemyscy Kolejarze grają u siebie z Ogniwem Tarnobrzeg (początek meczu o 16:45 na boisku Kolejarza). Druga drużyna ligowa Związkowiec Polonia wyjeżdża do Lublinianki.

II Liga grupa zachodnia: Gwardia Szczecin — Budowlani Gdańsk, Kolejarz Bydgoszcz — Kolejarz Toruń, Związkowiec Radom — Widzew Łódź, Budowlani Świdnica — Włóknarz Chodaków, Kolejarz Ostrów — Stal Sosnowiec.

Na trzecim froncie w grupie czwartej, tj. w tej, w której występują dwaj przedstawiciele KL, A woj. rzeszowskiego Stal Stalowa Wola gra u siebie z Spójnią z Krakowa, a Stal z Dąbrowy Górniczej z Kolejarzem z Chelma.

W meczach towarzyskich Ogniwu Resovia gra na własnym boisku o godzinie 17:30 z Unią z Przeworska, Spójnia (Rzeszów) wyjeżdża do Kolejarza (Jarosław) a sędziowie Okręgu Rzeszowskiego grają o godzinie 17 na boisku Gwardii z Kolegium Sędziów podokręgu przemyskiego.

Na marginesie naszego kalendarzyka musimy podziękować starszym i młodszym piłkarzom przemyskiego Kolejarza za przesłane nam pozdrowienia z wczasów.

Doskonałe wyniki Macha i Kiszki

Lekkoatleci polscy, startujący w Niemieckiej Republice Demokratycznej, osiągnęli na zawodach w Chemnitz doskonałe wyniki.

MACH wygrał 400 m w czasie 48,6 sek. (najlepszy wynik po wojnie) KISZKA na 100 m. miał wspaniały czas 10,6, Buhl zaś 19,7.

Pracownicy poszukiwani

Kwalifikowane siły FINANSOWO-KSIĘGOWE przyjmujemy natychmiast. Płace wg Umowy Zbiorowej budownictwa. Podania kierować Wydział Personalny PAŃSTW. PRZEDSIĘB. BUDOWLANE Rzeszów ul. Szopena 30 a K—789

MASZYNISTKĘ, INŻYNIERÓW: ROLNIKÓW od programowania, ARCHITEKTÓW, PLANISTÓW, MIERNICZYCH, BUDOWLANICH, INSTALACYJNYCH, TECHNIKÓW budowlanych i pomiarowych, oraz KREŚLARZY zatrudni natychmiast CENTRALNE BIURO PROJEKTÓW BUDOWNICTWA WIEJSKIEGO Oddz. na woj. rzeszowskie w PRZEMYSŁU ul. Franciszkańska 37. Zgłoszenia osobiste lub pisemne (z życiorysem) należy kierować pod w/w adresem. K—790

Wyniki radiofonizacji kraju

Rozbudowa i eksploatacja radiofonii przewodowej w Polsce zajmuje się Państwowe Przedsiębiorstwo „Radiofonizacji Kraju”. Liczbą obiektów radiofonizowanych przez Dyrekcję Radiofonii Przewodowej przy pomocy głośników mieszkalniowych, obsługiwanych przez radiowęzły, wynosi na dzień 1 czerwca rb.: 3.412 szkół 6.586 świetlic, 1.065 zakładów pracy, 161 państwowych gospodarstw rolnych, 75 rolniczych spółdzielni produkcyjnych, 408 szpitali i zakłady Opieki Społecznej oraz 482 ośrodki rolnicze.

Niezależnie od tego Dyrekcja Radiowych Urządzeń Odbiorczych zakłada urządzenia lokalne, będące własnością odpowiedniej instytucji i ko-

rzystające jedynie z opieki technicznej P.P. „Radiofonizacji Kraju”. Na dzień 1 czerwca br. przy pomocy urządzeń radiowych radiofonizowanych było: 708 szkół i przedszkoli, 11 domów wypoczynkowych, 124 świetlice, 72 zakłady służby zdrowia i opieki społecznej, 88 zakładów wytwórczych i kopalń, 35 państwowych gospodarstw rolnych, 5 rolniczych spółdzielni produkcyjnych, 4 ośrodki maszynowe oraz 125 innych obiektów. U rządzenia te zasilają 1.172 megafony i głośniki.

Ogółem na terenie kraju działa 471.550 głośników. Sieć radiofonii przewodowej objęła 5.062 miejscowości, w tym 4.567 wsi.

(185)

Starucha długo nastawiała samowar. Dziadek Fiszka siedział bez słowa w paradnym kącie i myślał: „Jeśli tak dalej pójdzie, to się od niej niczego nie dowiem. Do kogo by tu jeszcze zajrzeć?”

Kiedy samowar się zagotował, dziadek Fiszka pomógł gospodyni ustawić go na stole i wysypał z kieszeni suchary.

Alé stara zdobyła się na szczodrość, odsunęła suchary i przyniosła pół bochna świeżego chleba i miseczkę ogórków.

Przy herbacie rozpoczęła się bardziej ożywiona rozmowa.

— Dawniej, kochanku, ludek żył tutaj nieźle — opowiadała gospodyni. — A teraz wszystko poszło na marne. Można powiedzieć, że tylko jeden tu jest gospodarz jak się patrzy, Stepan Iwanowicz Zimowski, tu tejszy sklepikarz i soltys zarazem... Nie brakuje mu niczego! Ludzie się porujnowali, widzisz, a on sobie teraz wybudował drugą chatę na pagórkę. Żyje sobie, jak pączek w maśle! W jednej chacie mieszka sam, a w drugiej ma teraz żołnierzy na kwatery. Za to także rząd mu płaci. Szczęściarzowi kochanku, to nawet koguty znoszą jajka.

— Całą chatę zajmują żołnierze? To ci chłop zbija pieniądze! — zawołał dziadek Fiszka, nadstawiając uszu.

— A jakże, kochanku, jest ich ze dwudziestu, a same nicponie, niczym się nie zajmują, tylko pijaństwem i rozpustą...

Zaczęli rozmawiać szczerze, a dziadek Fiszka pomyślał z zadowoleniem:

„Nie stracę wieczoru na darmo”.
Wtem za oknem rozległo się parskanie koni, turkot wozów i gwar ludzkich głosów.

Staruszka zerwała się i skoczyła do okna. Dziadek Fiszka lynął resztę herbaty ze spodka, szybko obrócił filiżankę do góry dnem i wyszedł zza stołu. Aby nie zdradzić przed gospodynią swego wzburzenia, powiedział, patrząc na drzwi:

— Może jacy goście, gosposiu?
Staruszka odparła, nie odrywając się od okna:
— Uchowaj Boże przed takim! gościem!

— Kto to? — spytał dziadek Fiszka zaniepokojony i chwycił czapkę.
Staruszka nie zdążyła odpowiedzieć. Na ganku rozległo się tupanie, śmiechy, drzwi się otworzyły i do chaty wpakowało się z piętnastu żołnierzy z karabinami i plecakami na ramionach.

— Czołem, gospodarzu! Przyszliśmy na kwatery! Dziadek Fiszka pojął, że żołnierze wzięli go za gospodarza, odłożył czapkę na bok, zamienił spojrzenie z gospodynią i powiedział:

— Rozbierzcie się, samowar stoi gorący na stole. — Świećcie! Herbatka po podróży nie zaszkodzi — rzekł jeden z żołnierzy.

Żołnierze poczuli się rozbierając wśród gwaru, śmiechu zamieszania. Gospodyni zbliżyła się do dziadka Fiszki, stanęła obok niego i szepnęła:

— Majster, nie odchodzić. Bądź tu za gospodarza, bo mnie ci bandyci obrabują.

Dziadek Fiszka skinął głową. Nę zamierzał teraz odejść z zajazdu. Przyjrzał się żołnierzom orzekł, że tymczasem nie grozi mu żadne niebezpieczeństwo.

„Pogadam z nimi, dowiem się czegoś, a w nocy zabiorę się stąd — i szukaj wiatru w polu. Żeby tak jeszcze im zabrać ze dwa karabiny. No, to już — jak się się nadarzy, możnaby wziąć i trzy” — myślał dziadek Fiszka.

C. d. n.

Prenumerata zbiorowa miesięcznie zł 75, z doręczeniem do domu zł 100 i indywidualna zł 150. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr IX—13769

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob. Sp. Wyd. „Prasa” — Redakcja: Rzeszów, ul. Gałęzowskiego 7. — TELEFONY: Red. Nacz. 1076 Dział Gosp. Dz. Koresp. Rob. i Drog. 1603, Sekretariat 1554, Dział partyjny Dz. Kult. 1398. Dział Depeszyowy (Redakcja nocna) 10-17, Oddział RSW „Prasa” (Dział Ogłoszeń) 1856, Państw. Przeds. Kolportażowe „Ruch” 1880. — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12—13, Sekretarz Odpowiedzialny 11—12, Oddziały: „NOWINY PRZEMYSKIE” — Oddział Redakcji w Przemyślu, ul. Rynek 1, tel. 350. S-I-12716

Druk. PERZG Oddział Rzeszów.